

Чл. 38. За прихода и разпокину-
си, съдсенитъ епархиални свѣти овередитъ
редовни книги, които и прѣпровождатъ въ кра-
ята на годината въ Министерството на
Исповѣданіята за прѣгледъ въ Римъ-
ската Палата.

Глава VII.

За условията на законний бракъ.

Чл. 39. При повъриваніето брака
се почитъ следущитъ главни правила:

а) женихътъ и невястата да се ис-
каватъ и да искаватъ взаимното си съ-
гласие за бракосъчетание;

б) да иматъ съгласіето на роди-
телите си безусловно, ако момата е по мал-
ка отъ 21 година, а момъкътъ отъ 24 години.

Забѣлка. Ако тѣ напълнуватъ
този възраст и се сещи, че родителитѣ
имъ не склоняватъ да дадатъ съгласіе
за бракосъчетание имъ, епархиалски
свещеникъ изследува обстоято, и ако се
уверѣи, че не съгласіето на родителитѣ
излиза отъ иная или други неоправда-
ни причини, отнася вълото до надлеж-
ното духовно начальство, което разрѣша-
ва или неразрѣшава бракосъчетание
на младоженцитѣ;

в) да нѣматъ сродство, което жива
по кръвъ по сватовщина и по кръвство;

Забѣлка. Степени на сродство
то се почитъ споредъ досѣашната прак-
тика на нашата Православна Църква;

г) да не са свързани чрезъ бракъ
съ друго лице;

д) да не страдатъ отъ лудостъ
или епилепсія;

е) да иматъ законний възраст, а имъ
по: момата е напълнила 18 години, и момъкътъ
да е навършилъ 22 години.